

Šīs lapa ir mašīntulkota [Saite]. Mašīntulkojumos var būt kļūdas, kas var mazināt skaidrību un precizitāti; Ombuds neuzņemas atbildību par neatbilstībām. Lai iegūtu visuzticamāko informāciju un juridisko precizitāti, lūdzam skatīt šādus dokumentus. avota versija angļu valoda ir norādīta iepriekš. Lai iegūtu plašāku informāciju, lūdzam skatīt mūsu [valodu un tulkošanas politiku](#) [Saite].

Eiropas Ombuda lēmums izbeigt izmeklēšanu saistībā ar sūdzību 2591/2010/GG pret Eiropas Komisiju

Lēmums

Lieta 2591/2010/GG - Uzsākta {0} 20/12/2010 - Atzinuma projekts par {0} 29/07/2011 - Īpašais ziņojums par {0} 14/05/2012 - Lēmums par {0} 14/05/2012 - Iesaistītā iestāde Eiropas Komisija (Izmeklēšana slēgta ar īpašu ziņojumu) |

Šī lieta attiecas uz veidu, kādā Eiropas Komisija izskatīja sūdzību, ko tai 2006. gadā iesniedza 27 pilsoņu iniciatīvas ("sūdzības iesniedzēji"), cīnoties pret to, ko viņi uzskatīja par Vīnes lidostas paplašināšanas negatīvajām sekām. Komisija secināja, ka attiecīgie darbi ir veikti bez Direktīvā 85/337/EEK noteiktā obligātā ietekmes uz vidi novērtējuma (IVN). Lai novērstu šo trūkumu, tā piekrita Austrijas iestādēm, ka tās veiks *ex post* IVN, pēc iespējas labāk simulējot *ex ante* IVN un dodot iespēju pilnībā novērtēt attiecīgo projektu ietekmi uz vidi. Galīgais ziņojums par šo procedūru tika iesniegts Komisijai 2011. gada februārī.

Sūdzības iesniedzēji nebija apmierināti ar veidu, kādā tika veikts *ex post* IVN. Cita starpā tās kritizēja, ka i) par attiecīgo procedūru atbildīgā iestāde bija tā pati iestāde, kas bija piešķīrusi atļaujas attiecīgajiem darbiem un tādējādi bija nonākusi acīmredzamā interešu konfliktā, un ii) ka tai nebija pieejama pārskatīšanas procedūra, kā paredzēts attiecīgajā ES direktīvā.

Sūdzības iesniedzēji 2008. gadā vērsās pie Eiropas ombuda (sūdzība Nr. 1532/2008). Pēc lietas izskatīšanas ombuds uzskatīja, ka sūdzības iesniedzēju argumenti par abiem iepriekš minētajiem jautājumiem sākotnēji šķiet pamatoti un ka šajā brīdī viņš nevarēja secināt, ka Komisija ir nodrošinājusi pareizu *ex post* IVN veikšanu. Tomēr, ņemot vērā to, ka procedūra turpinājās un ka Komisija bija paziņojusi, ka tā lietu par pienākumu neizpildi izbeigs tikai tad, kad tā bija pārliecinājusies, ka Austrijas iestādes ir veikušas vajadzīgos pasākumus, ombuds uzskatīja, ka šajā posmā viņam nav nepieciešama turpmāka rīcība. Tādēļ viņš slēdza izmeklēšanu 2009. gada decembrī, skaidri norādot, ka viņš tic, ka Komisija ņems vērā viņa secinājumus.

2010. gada novembrī sūdzības iesniedzēji vēlreiz vērsās pie ombuda (sūdzība Nr. 2591/2010).

Ombuds uzsāka otru izmeklēšanu, kuras laikā viņš pārbaudīja Komisijas lietas materiālus. Pārbaudē atklājās, ka lietā nebija citas būtiskas sarakstes starp Komisiju un Austrijas iestādēm laikposmā, kad tika veikts *ex post* IVN. Jo īpaši nekas neliecina par to, ka sūdzības iesniedzēju minētajā laikposmā iesniegtie apgalvojumi būtu tikuši apspriesti rakstiski ar Austrijas iestādēm. Nešķiet, ka ombuda lēmums par sūdzību Nr. 1532/2008 būtu bijis iemesls šādai sarakstei. Šī situācija lika ombudam secināt, ka Komisija nav ņēmusi vērā viņa pirmās izmeklēšanas konstatējumus. Tādēļ viņš nāca klajā ar ieteikuma projektu, mudinot Komisiju pārskatīt savu nostāju. Šis ieteikuma projekts nebija veiksmīgs.

Ombuds uzskatīja, ka šī lieta ir nožēlojams piemērs situācijai, kad Komisija i) neveica pienācīgus koriģējošus pasākumus saistībā ar acīmredzamu ES tiesību aktu pārkāpumu svarīgā lietā un ii) izvēlējās ignorēt ombuda ieteikumu. Tādēļ viņš uzskata, ka ir lietderīgi par šo jautājumu informēt Eiropas Parlamentu. Tāpēc ombuds slēdza izmeklēšanu ar īpašu ziņojumu Parlamentam.

Šo lietu slēdza ar īpašu ziņojumu Eiropas Parlamentam (sk. saites iepriekš).